C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-820/2025 Judecătoria Orhei, sediul Central
1-25140216-03-1r-29102025 Judecător: Veronica Cupcea

D E C I Z I E
În Numele Legii

11 decembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul avocatului Buzu Ana în interesele inculpatului Sîrbu Valentin, declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central 06 octombrie 2025***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Sîrbu Valentin, născut la *****, c/p *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, originar și domiciliat în mun. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, antecedentele penale stinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 02.10.2025 - 06.10.2025;

În instanța de recurs: 29.10.2025 - 11.12.2025;

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central 06 octombrie 2025, inculpatul Sîrbu Valentin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.

187 alin. (1) Cod penal şi în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare 2 (doi) ani, care urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă, arestarea preventivă, aplicată lui Sîrbu Valentin, s-a menținut până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Termenul de executare a pedepsei aplicată lui Sîrbu Valentin, urmează a fi calculat din momentul pronunțării sentinței, cu includerea în termenul pedepsei a termenului deținerii lui în stare de arest preventiv de la 14 august 2025 până la 06 octombrie 2025.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță a constatat că, Sîrbu Valentin la 08 august 2025, aproximativ la ora 11:40, acționând în scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în magazinul „AZART" de pe str. ***** din or. Orhei, având acces liber, în mod deschis a sustras două perechi de ghete, cu valoarea unei perechi în suma de 1084 lei, cauzându-i părții vătămate „Golimp-Art" SRL un prejudiciu material în sumă de 2168 lei.

Astfel, Sîrbu Valentin a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal, adică - jaful, *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*".

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central 06 octombrie 2025, avocatul Buzu Ana în interesele inculpatului Sîrbu Valentin, a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Orhei, sediul Central 06 octombrie 2025 în latura pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate sub formă de amendă.

În motivarea cerințelor formulate, apărarea a declarat faptul că, pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră, nefiind astfel luat în considerație faptul că:

-Sîrbu Valentin, a recunoscut vina în infracțiunea care i-a fost incriminat;

-La faza audierii inculpatului, ultimul a povestit cu lux de amănunte cele întâmplate şi inserate în rechizitoriu, vina şi-a recunoscut-o integral;

-A colaborat cu organul de urmărire penală şi cu instanța de judecată pentru a stabili adevărul pe această cauză penală, a dat declarații în cadrul procedurii simplificate în baza art. 364^1 din Codul de procedură penală;

-La caz, partea vătămată nu a înaintat nici o acțiune civilă;

-Consideră faptul că instanța de judecată, greșit a ajuns la concluzia că în privința lui Sîrbu Valentin nu este posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde, or dosarul a fost examinat în cadrul unei proceduri simplificate, conform art. 364^1 Cod de Procedură Penală;

-Se căieşte sincer de cele comise;

-În plus, Sîrbu Valentin şi-a exprimat în mod clar regretele pentru faptele sale şi a manifestat o căință activă pe parcursul întregului proces, demonstrând astfel o atitudine responsabilă şi cooperantă;

-Instanța urmează să țină cont de circumstanțele cauzei legate de scopul şi motivele faptei, gravitatea infracțiunii incriminate, comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracţiunii, persoana celui vinovat, că a recunoscut vina integral şi circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni. Argumentele instanței referitor la individualizarea pedepsei, sunt neîntemeiate şi pripite, cărora instanța nu le-a acordat o eficiență deplină;

-La stabilirea pedepsei în privinţa lui Sîrbu Valentin, instanța de fond nu a luat aceste prevederi în consideraţie, aplicând o pedeapsă care nu este echitabilă, prea aspră reieșind din circumstanțele cauzei, iar reeducarea inculpatului Sîrbu Valentin este posibilă cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Susține avocatul că, deoarece inculpatul Sîrbu Valentin şi-a recunoscut vina în cele incriminate, se căieşte sincer de cele comise, precum şi de faptul că executarea pedepsei are ca scop corectarea şi reeducarea inculpatului şi nicidecum cauzarea suferinţelor fizice şi psihice acestuia, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă fară izolarea lui de societate, în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de amendă.

Acte de procedură :

La 04 noiembrie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central 06 octombrie 2025, respectiv până la data examinării cauzei careva referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibilă examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Sîrbu Valentin a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Sîrbu Valentin în baza dispozițiilor art. 187 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel Colegiul penal reține că, sentința corespunde prevederilor art. 384; 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, avocatul Buzu Ana în interesele inculpatului Sîrbu Valentin contestă sentința în partea individualizării pedepsei penale, solicitând în acest sens aplicarea în privința inculpatului a unei pedepsei mai blânde sub formă de amendă.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Sîrbu Valentin conform art. 187 alin. (1) Cod penal.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: *pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.*

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârşite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei prima instanța just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul Sîrbu Valentin, de personalitatea acesteia, și anume de faptul că anterior a fost judecat în mod repetat, inclusiv la pedepse privative de libertate (*f.d. 74-77*).

De asemenea, Colegiul penal constată faptul că, potrivit actului de sesizare a instanței s-a reținut în sarcina inculpatului prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, *recunoaşterea vinovăției*, precum și agravante prevăzute de art. 77 Codul penal – *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.*

Prin urmare, instanța de recurs ține a menționa că, luînd în considerație diversele condamnări anterioare (*f.d.79-95; 98-99)* instanța de fond corect a concluzionat faptul că, Sîrbu Valentin nu a tras concluzii de rigoare și din nou se află pe banca acuzaților pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, fapt pentru ce just s-a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea celui din urmă este rațională și posibilă ***doar cu izolarea sa de societate***.

Or, sub raportul personalității celui din urmă și având în vedere că condamnările anterioare avute în spatele său în mod evident nu a avut un efect scontat, instanța de fond fundamentat a concluzionat că scopul pedepsei nu va fi atins prin aplicarea unei pedepse mai blânde solicitate de partea apărării.

Pe această undă, în opinia instanței de recurs, aplicarea în speță a unei pedepse mai blânde sub formă de amensdă, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea celui din urmă și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or subiectul activ al infracțiunii incriminate are în spatele său un volum bogat de condamnări pentru diverse categorii de infracțiuni, astfel încât pedepsele stabilite nu și-au realizat efectul scontat.

Prin urmare, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea sa cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă poate doar să-l încurajeze la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În același timp, practica aplicării măsurilor de pedeapsă demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

În acest sens, Colegiul reține că, împrejurările invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde pe fonul „*recunoașterii vinovăției, conlucrarea cu organul de urmărire penală, se căiește de cele comise”,* nu pot fi reținute ca circumstanțe imperioase, inclusiv excepționanle, ieșite din comun, ce ar da posibilitate instanței de recurs de a considera rațional aplicabilitatea în speță a unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, or ținând cont de împrejurările comiterii faptei penale, personalitatea inculpatului înzestrată cu multiple condamnări în spate - nu constituie altceva decât subiect de drept căruia pedeapsa solicitată nu îi va fi prielnică, ci dimpotrivă, va oferi lozinci de a leza în continuare valorile sociale ocrotite de legea penală a Republicii Moldova.

În consecutivitatea celor menționate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului Sîrbu Valentin este adecvată celor săvârșite şi efectivă pentru reeducarea şi corijarea celui din urmă, ce va contribui la prevenirea săvârșirii unor fapte ilegale similare.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat recursul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central 06 octombrie 2025, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Buzu Ana în interesele inculpatului Sîrbu Valentin declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Orhei, sediul Central 06 octombrie 2025***, în cauza penală privind învinuirea adusă lui **Sîrbu Valentin**, se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului Judecător: Judecător:
Judecător: